

W numerze:

- a) Dzień Matki na świecie – s.1
- b) Spacer po Łazienkach Królewskich – s.2
- c) Polszczyzna – Swojszczyzna – s.2
- d) Okiem recenzenta – s.3
- e) Literackie perełki naszych uczniów – s.4

Zapraszamy
do
lektury!

DZIEŃ MATKI

Dzień 26 maja powinno znać każda osoba, zarówno dziecko, jak i osoba dorosła. Dzień Matki - to najpiękniejsze i najbardziej osobiste święto w roku. Matka - to słowo mieści w sobie wszystko to, co najpiękniejsze: miłość i dobro, ciepło rodzinne i szczęście, przywiązanie. Piszą o niej poeci, przedstawiają na scenie artyści, a kompozytorzy układają najpiękniejszą muzykę.

W Polsce po raz pierwszy obchodzono Dzień Matki w 1923 r. w Krakowie. W tym dniu wszystkie mamy obdarzane są szczególnymi dowodami miłości. Przedszkolak przynosi swojej mamie laurkę, uczeń własnoręcznie wykonany upominek, dorośli nieraz z dala żyjący od matek ślą im najlepsze myśli i życzenia. Obchody Dnia Matki sięgają czasów starożytnych. Czczono wtedy wszystkie boginie-matki. Były one symbolem płodności. W Europie do świętowania wrócono w XVII wieku w Anglii.

U nas Dzień Matki przypada zawsze na 26 maja. W różnych formach i terminach znajdziemy je w kalendarzach ok. 140 krajów. W Meksyku – 10 maja, w Boliwii – 27 maja, w Tajlandii w dzień urodzin królowej "Sirikit Kitiyakara" – 12 sierpnia, a w Indonezji – 22 grudnia.

W Wielkiej Brytanii Dzień Matki jest obchodzony w czwartą niedzielę wielkiego postu. We Włoszech w Niemczech i w USA w drugą niedzielę maja. Natomiast we Francji w ostatnią. A w Korei Południowej, zamiast Dnia Matki, 8 maja obchodzony jest Dzień Rodziców.

Z kolei w Egipcie i Jordaniі dzieci wręczają swoim rodzicielkom prezenty 21 marca. Mimo tej światowej palety dat, każdy z nas z całym przekonaniem może stwierdzić, że Mamy powinny mieć swoje święto każdego dnia.

W imieniu redakcji "Wróbelka" pragniemy życzyć wszystkim Mamom dużo zdrowia, samych szczęśliwych dni, zadowolenia ze swoich pociech oraz spełnienia wszystkich marzeń.

ROZMAIŁOŚCI DZIENNIKARSKIE

(Dziennikarze WRÓBELKA przybliżają świat)

Bajkowy spacer po Łazienkach Królewskich

Łazienki Królewskie to najładniejsza atrakcja Warszawy, udostępniona przez cały rok dla turystów. Swą urodą pałac otoczony zabytkowym, XVIII-wiecznym parkiem może konkurować nawet z europejskimi rezydencjami.

Park Łazienkowski leży niemal w samym centrum Warszawy, na południe od Starówki, około 3,5 km od Zamku Królewskiego. Można tu odpocząć, obserwując przyrodę, oraz pogłębić znajomość oświeceniowych idei, odwiedzając takie perły europejskiej architektury jak:

- Pałac na Wyspie, jeden z najcenniejszych polskich zabytków w stylu klasycystycznym, z Królewską Galerią Obrazów;
- Starą Oranżerię, w której znajdują się Królewska Galeria Rzeźby z gipsowymi kopiami najsłynniejszych rzeźb starożytnego świata oraz Teatr Królewski, jeden z nielicznych w Europie oryginalnych XVIII-wiecznych teatrów dworskich;
- Pałac Myślewicki, w którym zachowały się oryginalne polichromie Jana Bogumiła Płerscha, m.in. widoki Rzymu i Wenecji;
- Biały Domek, pierwszą budowlę wzniesioną od podstaw na zlecenie Stanisława Augusta, w której mieści się Królewska Galeria Grafiki;
- Podchorążówkę z Salonem Pamiątek Ignacego Jana Paderewskiego czy malowniczo położony Amfiteatr.

Z kolei w ogrodach Łazienek Królewskich spaceruje się ścieżkami oraz alejkami wśród drzew, krzewów i kwiatów. Do dyspozycji zwiedzających jest: Ogród Królewski, Ogród Romantyczny, Ogród Modernistyczny, a także Ogród Chiński. Latem dostępna jest również strefa leżakowania, mieszcząca się nieopodal Nowej Oranżerii. Goście Łazienek Królewskich mają też kontakt z europejską kulturą, dzięki licznym wydarzeniom. Wśród najbardziej znanych są letnie koncerty pod Pomnikiem Chopina, które odbywają się w każdą niedzielę, od połowy maja do końca września.

Recitale te mają w Łazienkach długą tradycję i cieszą się dużą popularnością, zarówno wśród turystów, jak i mieszkańców Warszawy.

Krótko o historii Łazienek Królewskich: Zostały one założone w XVII wieku przez Stanisława Lubomirskiego, ale obecny kształt zawdzięcza królowi Poniatowskiemu (1732-98). W tym czasie XVII-wieczna łaźnia projektu Tylmana z Gamenen została przekształcona we wspaniałą, klasycystyczny Pałac Na Wyspie (Pałac na Wodzie) -najwspanialszy obiekt całej atrakcji, udostępniony dla turystów.

Julia Kozłowska

Jerzy Bralczyk zawita do Zakliczyna

Zakliczyńskie Centrum Kultury jest organizatorem Festiwalu Języka Polskiego „Polszczyzna-Swojszczyzna”. Celem Festiwalu jest: zapoznanie uczestników Festiwalu z różnorodnymi formami przekazu językowego (test punktowy, dyktando, quiz językowy oraz konkurs krasomówczy), pielęgnowanie języka polskiego oraz rozwoju świadomości narodowej, rozwijanie zainteresowań i uzdolnień humanistycznych, doskonalenie umiejętności świadomego odbioru tekstów kultury, rozwijanie świadomości językowej oraz kultury języka.

Zgłoszenia chętnych przyjmowane będą do 15 czerwca 2021, zaś 24 czerwca odbędą się kwalifikacje konkursowe. Podczas wrześniowego finału zwycięzcy kwalifikacji będą mogli się spotkać się z Patronem Wydarzenia – profesorem Jerzym Bralczykiem.

Amelia Piątek

OKIEM RECENZENTA

Uczniowskie spojrzenie na mickiewiczowskie "Dziady" cz.II

„Dziady” cz. II to dramat napisany przez jednego z polskich wieszczów – Adama Mickiewicza. Utwór ten opowiada o pogańskim obrzędzie Dziadów, podczas którego przyzywano duchy zmarłych. Całości przewodził Guślarz lub Koźlarz.

Według mnie „Dziady” nie powinny znajdować się w kanonie lektur szkolnych, gdyż zawiera niezrozumiałe wyrazy, przez co czytanie nie należy do najprzyjemniejszych. Sama treść nie jest ciekawa, ponieważ opowiada o starym pogańskim obrzędzie, którego w Polsce już się nie obchodzi. Chór powtarza cały czas te same zdania, a postacie mówią językiem staropolskim, co nie pomagało mi jako czytelnikowi w lepszym zrozumieniu problematyki.

Nie mogę jednak zaprzeczyć, że nie zawiera żadnych wartości. Jedną z nich jest wcześniej wspomniany XIX-wieczny język polski oraz obrzędy odprawiane w tamtych czasach, co może zainteresować fascynatów historii.

Oczywiście znajdują się wielbicieli tej twórczości Mickiewicza. Natomiast dla mnie była to ciężka do zrozumienia lektura oraz niechętnie się ją czytało. Na pewno zgodzi się ze mną wiele polskich siódmoklasistów.

Kacper Krzyżanowski

Obrzęd Dziadów

Wikipedia Commons

W świecie "Tajemniczego ogrodu"

Recenzuję książkę „Tajemniczy ogród” autorstwa Frances Hodgson Burnett. Lektura została wydana po raz pierwszy w 1911 roku. Opowiada ona o losach dziewczynki o imieniu Mary.

Utwór mówi o tym, jak po stracie rodziców dziewczynka musiała wyjechać do wuja mieszkającego w Anglii. W jego ogromnym domu i ogrodzie Mary przeżyła masę przygód i poznała wielu przyjaciół. Dziewczynka bardzo się zmieniła dzięki kontaktowi z przyrodą. Gdy przez przypadek znalazła swojego kuzyna Colina, pomogła mu dojść do sił. Chłopiec również odczuł niezwykłą siłę i magię ogrodu, która odmieniła i jego.

Książka podobała mi się i polecam ją każdemu ciekawemu dalszego ciągu. Jej lektura pozwala na oderwanie się od szarej codzienności. Ciekawa kreacja bohaterów i piękne opisy przyrody z pewnością wzbogacą nasz język.

Jakub Nowak

U wuja w Anglii

pixabay

LITERACKIE PEREŁKI NASZYCH UCZNIÓW

Niesamowita podróż w przyszłość

Witamy Państwa!

Jesteśmy właśnie na żywo w Wiadomościach. Dokładnie znajdujemy się na rynku w Zakliczynie w roku 2021. Niestety w przyszłości możemy być tylko trzy godziny, więc zabieramy się do zwiedzania. Myślę, że najciekawszym miejscem do zwiedzenia będzie nasz kochany Ratusz, a także jego otoczenie. Jak Państwo zauważyli Ratusz jest cały ze szkła. Na dachu możemy zauważyć dużą ilość anten satelitarnych. Zajrzyjmy więc do środka. Najpierw pójdziemy do restauracji, która znajduje się w czasie teraźniejszym, czyli w roku 2021. Jesteśmy w środku. Jak Państwo widzą restauracja z pizzą zmieniła się w bardzo eleganckie miejsce. W menu nie ma już m.in. pizzy, kebaba, hamburgerów, za to znajdziemy w nim zupy: żurek, rosół, barszcz, obiady: schabowy, kopytka.

No więc pójdźmy dalej. Teraz zawitajmy do Sali Jordana, która 100 lat temu była salą, w której odbywały się m.in. różnego rodzaju uroczystości. Drodzy oglądający, czy Wy to widzicie? W Sali Jordana są portrety ludzi, którzy w nim pracują w naszych czasach. Sala pięknie się prezentuje, są w niej kotary, którymi podejrzywam, zasłaniają obrazy gdy zapada noc.

Zobaczymy zatem, co kryje się dalej. Teraz odkryjmy, co kryje się na końcu tego korytarza, gdzie w naszym czasie znajdują się tam m.in. sala kinowa, dwa małe pomieszczenia, które służą głównie do realizowania różnych projektów, a po drugiej stronie znajduje się małe pomieszczenie dla pracowników. Teraz na miejscu tych trzech sal powstała powiększona sala kinowa, a w niej po drugiej stronie jak Państwo widzą znajdują się różne instrumenty ludowe z plakietami informującymi, do kogo należały.

Lecz aby nie przedłużać idźmy dalej. Teraz wejdźmy po schodach. No więc jesteśmy już u góry. Zajrzyjmy do garderoby, która jest w roku 2021. Jak Państwo widzą w tej Sali nic się nie zmieniło. Zajrzyjmy więc do Sali, gdzie znajdowało się biuro i do sali po drugiej stronie. Jak można spostrzec są to sale teatralne i wokalne. Więc aby nie przedłużać udajmy się dalej. W Sali dla personelu jak widzicie są biurka i namalowane obrazy. Naprzeciwko w innej sali są dzieła z gliny.

Więc aby jeszcze zobaczyć co nieco w roku 2021 wyjdźmy na zewnątrz. Ratusz jest otoczony piękną, szarą kostką, a wokół niej są małe krzewy. Na drogach są dwie sygnalizacje świetlne i droga rowerowa. Wszystkie budynki są wymalowane na biało lub szaro. Więc teraz zobaczymy jak wygląda nasz stadion. O nie! Po prostu nie mogę uwierzyć! Jak widać stadion jest taki jak w Warszawie. Niestety, ale nie zdążymy zajrzeć na trybuny. Wszystko dlatego, że za 30 sekund wrócimy do 2021 roku. Więc z tego miejsca dziękuję Państwu za uwagę.

Komentarz dziennikarki po powrocie.

Świat, który zobaczyłam był cudowy. Choć nie zwiedziłam całej gminy Zakliczyn nie żałuję tego czasu. Mam nadzieję, że Junior TV wyśle mnie jeszcze raz do przyszłości.

Gabriela Duda

STOPKA REDAKCYJNA

Autorzy wydania: Julia Koza, Szymon Korczyński, Amelia Piątek, Oliwia Biel, Gabriela Duda, Oskar Nijak, Martyna Paciorek, Jakub Nowak Nowak, Kacper Krzyżanowski

Opiekun redakcji: Agnieszka Łazarek